

Však darmo nad mým losom horekujem,
čas prešlý darmo v pamäť uvodzujem;
vtedy sa mi on navráti,
keď voda nitrianska sa hore vráti.)

Kollár II, 331

+) Incipit mladšieho príspevku.

*

Melódia: Sl. sp. D 198.

465.

(Valaská)

A. H. Krčméry, [1879 a 1880, Zvolenská]

Ni-kdy som ne-vi-del, čo som va - lach, dievky, jak bo - la
Ne-vi - del som ni-kdy,

Do - ra na - ša, keď i - šla zo sa - la - ša.

Nevidel som nikdy, +)
Nikdy som nevidel,
 čo som valach, dievky,
 jak bola Dora naša,
 keď išla zo salaša.

(Cent syra zožrala,
 sud urdy vlokala,
 tá istá Dora naša,
 keď išla zo salaša.

Jako mech fučala,
 jak gajdy zdýmala,
 tá istá Dora atď.

Jak žaba sedela,
 ani nevidela,
 tá istá Dora atď.

Na zem sa zvalila,
 jak stará kobyla,
 tá istá Dora atď.

Ani nezvedela,
 keď sa rozpučila,
 tá istá Dora atď.

Zo všetkých strán sičala,
 pol sveta zaliala,
 tá istá Dora atď.)

Kollár I, 332

+) Incipit mladšieho príspevku.

*

Melódia: Sl. sp. III 405 — Sl. sp. D 2108 — Sl. sp. I 309.